

Гл. 14. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

25. И така скрышины-тѣ на сърдце-то му ставатъ явни; и тѣй ще падне на лице-то си, ще ся поклони Богу, и ще исповѣда че наистинѫ Богъ е между васъ.

26. И тѣй, братіе, що има? Кога ся събирайте, всякой отъ васъ псаломъ има, поученіе има, языкъ има, откровеніе има, тѣлкованіе има; всичко да быва за назиданіе.

27. Ако говори иѣкой языкъ незнаенъ, да говорятъ по двама, или най много по трима, и на редъ; а единъ да тѣлкува.

28. Ако ли иѣма тѣлкователъ, да мълчи въ церквѣ, и да говори въ себе си и Богу.

29. А пророци да говорятъ двама или трима, а другы-тѣ да разсаждатъ;

30. Ако ли дойде откровеніе на другого отъ сѣдящи-тѣ, първый-тѣ да мълкнува.

31. Защото единъ слѣдъ другий всинца можете да пророчествувате, за да научаватъ всички, и всички да ся утѣшаватъ.

32. И духове-тѣ пророчески покоряватъ ся на пророци-тѣ.

33. Защото Богъ не е Богъ на немирство, но на миръ, както по всички-тѣ церкви на святыи-тѣ.

34. Жени-тѣ ви да мълчатъ въ церкви-тѣ, защото не имъ е простено да говорятъ, но да ся покоряватъ, както и законъ-тѣ казува.

35. Ако ли ищатъ да научатъ иѣщо, да пытатъ мѫжие-тѣ си у дома си; защото е срамотно на жени да говорятъ въ церквѣ.

36. Слово-то Божіе отъ васъ ли излѣзе? или е само до васъ достигнѣло?

37. Ако мни иѣкой че е пророкъ или духовенъ, нека узнае че това което ви пишѫ е заповѣди Господни.

38. Но ако не разумѣва иѣкой, да не разумѣва.

39. За това, братіе, имайте ревностъ да пророчествувате, и не възбранявайте да говорятъ языци.

40. Всичко да быва благообразно и редовно.